

РЕШЕНИЕ

№ 2603

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1860** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 29.01.2024 г., постановено по адм.наказателно дело № 11789/2023 г., по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 13-ти състав е потвърдил Електронен фиш серия К, № 6967517 от 2022 г., за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на В. П. И., в качеството му на законен представител на „Инвиктус Консулт“ ЕООД е наложена глоба в размер на 600 лева, за нарушение на чл. 21, ал.2, вр.ал. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба, подадена от „Инвиктус Консулт“ ЕООД и от управителя В. П. И. като физическо лице, чрез процесуалния им представител-адв. Е. Х., с искане да бъде отменено, заедно с потвърдения ЕФ.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и за допуснати съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63 от ЗАНН, аргументирани с доводи, че въззивна инстанция неправилно се е опитала в крайния си акт да „коригира“ пропуските на наказващия орган, като е цитирала разпоредби на

ЗДвП, с които да изведе аргументи за потвърждаването на електронния фиш. Счита, че от така съставения ЕФ не се установявало по ясен и небудещ съмнение начин чия отговорност е ангажирана за извършеното нарушение – тази на дружеството или на представляващото го физическо лице. Излага, че подобна неяснота относно субекта, чиято отговорност се ангажирала със съответния административен акт (ЕФ), винаги представлявала съществено процесуално нарушение, имащо за последица незаконосъобразността на акта. В оспорения акт СРС е приел, че В. П. И., в качеството на управител на дружеството е извършил нарушението, но като страна по делото е било конституирано дружеството. Промяната на субекта на отговорността в диспозитива на решението намира за съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалният представител на касатора-адв. Х. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, като оспореното въззивно решение бъде обезсилено, евентуално-отменено. В определения от съда за това срок, депозира писмена защита, с подробни съображения за основателността на жалбата.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в съдебно заседание, но от процесуалния му представител- юрк. Д.И. е депозирано писмено становище за неоснователност на жалбата. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, се прави възражение за прекомерност на заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 03.11.2022 г. в 11:29 ч., в [населено място] по [улица]до №200, с посока на движение от [улица]към [улица], лек автомобил „Пежо 301“ с рег. [рег.номер на МПС] се е движил със скорост от 94 км/ч, установено и заснето с автоматизирано техническо средство за скорост (АТСС) С. М2, № MD1196 - при разрешена скорост от 50 км/ч. с пътен знак В26 или превишаване на разрешената скорост с 44 км/ч. Автомобилът бил собственост на "София Лизинг" ЕАД, като ползването му било предоставено на "Инвиктус Консулт" ООД, с управител В. П. И..

С оглед така констатираното нарушение на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.2, т.5 от ЗДвП бил издаден електронен фиш серия К, № 6967517 от 2022 г., с който била наложена глоба на законния представител на регистрирания собственик „Инвиктус Консулт“ ООД, по силата на който на г-н И. е било наложено административно наказание „глоба“ за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, в размер 600,00 лева за извършено нарушение по чл. 21, ал.2, вр. с ал. 1 ЗДвП.

Районният съд е обусловил изводи, че в административно-наказателното

производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на В. П. И. за извършеното нарушение на чл. 21, ал.2, вр. с ал. 1 ЗДвП.

При извършената проверка, в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, настоящият касационен състав намира, че оспореният съдебен акт е валиден и допустим- постановен е от законен състав, в рамките на правораздавателната му власт и при наличие на предпоставките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на оспорване.

Постановеното решение обаче е неправилно, поради допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, довело до ограничено право на участие във въззивното производство, по следните съображения:

Електронен фиш серия К, № 6967517 от 2022 г. е съставен против В. П. И., в качеството му на законен представител на „Инвиктус Консулт“ ЕООД за нарушение чл. 21, ал.2, вр.ал. 1 от ЗДвП. Видно от съдържанието на обстоятелствената част на въззивната жалба до СРС, същата е подадена от дружеството юридическо лице- „Инвиктус Консулт ЕООД, ЕИК[ЕИК] и от неговия управител В. П. И. като физическо лице, макар в титулна част на жалбата да е посочено само дружеството. Районният съд е следвало да при съобразяване с това обстоятелство и с нормата на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН да призове за участие във въззивното производство като жалбоподател физическото лице В. И., съотв. да прекрати производството по отношение на дружеството.

В разпореждането от 21.09.23 година за насрочване на делото в съдебно заседание СРС се е задоволил да посочи само: "да се призове жалбоподателят", без да го конкретизира. Това е довело, видно от списъците на призованите лица по адм.наказателно дело № 11789/2023 година и качеството, в което те са призовани, до призоваването като жалбоподател на ЮЛ - „Инвиктус Консулт“ ЕООД, но не и наказаното с процесното НП физическо лице В. П. И., в качеството на управител на дружеството. В протокола от проведеното по делото съдебно заседание на 31.10.2023 г. отново, като жалбоподател по делото, е вписано дружеството-ЮЛ. От „Инвиктус Консулт“ ЕООД е предоставена и представителната власт на адвокат Е. Х., осъществил защитата в производството пред СРС. Едва в мотивите към въззивното решение е посочено, че наказаното лице е управителят на дружеството, съответно в диспозитива на съдебното решение правилно е посочено наказаното с ЕФ лице- В. П. И.. Последният обаче не е бил призован като страна в процеса и не е бил надлежно представляван, с което съществено са ограничени процесуалните му права. Следователно осъществено е касационното основание по чл.348, ал.1, т.2, вр.чл.348, ал.3, т.1 от НПК, вр.чл.63в ЗАНН за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

По искането за разноси ще се произнесе СРС при новото разглеждане на делото-чл.226, ал.3 АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Воден от гореизложеното и на основание чл.222, ал.2, т.1 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 29.01.2024 г., постановено по адм.наказателно дело № 11789/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.